

Graecorum, sed ne Sinorum quidem, itaque nihil habeat ea praestantius, nihil quamobrem coniunctiores Deo Christiani simus. Cum videlicet scribunt summam esse Christianae religionis venerari coeleste Numen, diligere homines, se ipsum quemque vincere: quidquamne hoc amplius est eo, quod Confucius dixit: ⁽³⁾ *King tien ngai gjin ke ki. Obsequere coelo, ama homines, cognosce te ipse?* in quibus virtutibus etiam integritatem mentis requirebat. Nam omnis doctrinae Confucianae comprehensio et complexio in vna voce est, integritate. Hoc igitur habuit proxime non nostris quidem moribus, ut nunc sunt, sed doctrinae tamen. Quamobrem non erit inuidiosum de eius sensu vnum locum hic adponere ex libro *Ta hio*, ut appareat, quam ille corrigendo instituendoque ad integritatem animo studuerit: ⁽⁴⁾ *Tang tschi puen min yue keu gje sin gje gje sin, jeu gje sin. Tang Regis pelui insculptae erant litterae, quae dicebant: toto die laua et renoua, quotidie renoua iterumque in dies singulos renoua.* Paulo postea cum cogitaret, quam longe hominum studia ab hoc fine aberrarent, ita differit: ⁽⁵⁾ *Schi yue mien man hoang ki tschi yu meu yu zu yue yu tschi tschi ki zo tschi ko y gjin vlb pu su ki ping. Oda Sacra ait: Mien man staua auis (ἔσθιν ὄρνις) consistit in montis arboribus consiti cacumine. (ὄρνις καὶ τὸ ἐπιπέδιον) Confucius igitur dicit: cum sistit (moratur) ostendit conuenire ibi commorari se. Itane vero, ut homo etiam non sicuti illa auis sit? Ut similiter quod conuenire suis rationibus et naturae videat, idem perpetuo sequatur? Perlegant qui volent Confucium, inuenient enim quoddam in illo viro exemplum integritatis et innocentiae. Nihilne igitur, inquiebat ille meus familiaris, etiam lacesitij, de summa religionis nostrae gloria, de morte Christi dicere sunt ausi? Itaque cum Sini in his, quae ad lucem mentis et vsum vitae morumque pertinent, nihilo differre a sua nostram*

reli-